

БЛАГОДАРНОСТ / GRATITUDE

Драга браћо и сестре,

И овим путем желео бих да заблагодарим свима који су помогли да се свечана прослава наше црквене Славе организује беспрекорно. Захваљујући жртви великог броја људи, нарочито наших сестара из Кола и браћи која су поставила тенду и капелу, храмовна Слава је била истински празник љубави. Нека Господ вишеструко узврати свима који су помогли да таква прослава буде могућа, као и свима који су својим молитвеним присуством увеличали радост празника. Нека би нам Господ дао да наставимо да корачамо као заједница у истом духу љубави!

У љубави Господа, са благодарношћу,
свештеник Владимир Вранић

Dear brothers and sisters,

In this way as well, I would like to thank all those who contributed in any way, as the celebration of our church Slava went impeccably. Thanks to the sacrifice of a number of people, especially of the sisters from our Circle and brothers who placed the tarp and arranged the chapel, our church Slava was a true feast of love. May the blessing of the Lord be upon all who made this celebration possible and to those who have increased the joy of the Feast with their prayerful presence. May the Lord grant us strength that we may continue the noble walk of the community in the same spirit of love!

In love of the Lord, with gratitude,
Rev. Vladimir Vranic

Свети Новомученици Пребиловачки

Пребиловци су старо српско село у Херцеговини, које се налази се на ободу долине Неретве, 5 км од Чапљине. Претке данашњих Пребиловчана затекли су су Турци у селу, приликом освајања Херцеговине у XV вијеку. До 1941. године, Пребиловци су били, за хецеговачке прилике, велико и економски јако село у коме је живјело око хиљаду становника. Према извјештају жандармерије НДХ из септембра 1941. године

ушаше су тога љета убиле 820 Срба из Пребиловаца. Само у једном дану 6. августа те године, убијено је 550- 600 жена и дјеце тако што су живи бачени у Шурманачку јаму код Међугорја. Угашен је живот у 57 породица. „Илиндански покољ“ преживјело је само 170 Пребиловчана, претежно мушкараца, који су се поново женили и у позним годинама добијали нову дјецу. Тако је обновљен живот у селу. Због ове трагедије познати јапански дневник Асхаи Шимбум је писао да је ово мјесто четврто на листи најстрадалнијих села на свијету у Другом свјетском рату.

Послијератна комунистичка власт је настојала да ушашки злочин заташка, сахрана жртава је забрањена, а отвори јама су забетонирани. У јесен и зиму 1990/91. године, родбина жртава је отворила 12 јама на подручју некадашњег столачког среза (Шурманци, Бивоље брдо, Хутово Градина, Хутово-Хаџибегов бунар, Кукауша доња и горња, Јасоч, Поплат, Прењ Рудине, Прењ Голубинка и Дубрава-Звекалица). Поред Пребиловаца ту су, дакле, пренијете кости српских жртава из Клепаца, Лознице, Гњилишта, Тасовчића, Опличића, Стоца, околине Требиња, неке чак из Сарајева и других знаних и незнаних мјеста. На 50-ту годишњицу страдања 4. августа 1990. године мошти ових мученика заједно са моштима страдалих на стратиштима Морин оток, Орахов до и са двије локације у Чапљини, њих око 4000 су послје Свете Литургије са опијелом којом је началствовао блаженопочивши патријарх Павле, свечано су положене у крипту Спомен цркве Сабора Српских Светитеља и Пребиловачких мученика у Пребиловцима. Храм је грађен са великим еланом и одушевљењем српског народа, претежно добровољним радом. До рушења био је урађен подземни дио са криптом и мермерним ћивотом - саркофагом, као и зидови у висини 6- 8 метара изнад земље.

У јуну 1992. снаге Републике Хрватске и ХЗ Херцег Босна су заузеле Пребиловце и уништили село минирањем и спаљивањем. Храм је уништен у темељима пластичним експлозивом и постављеним авионским бомбама. На исти начин уништено је и 95% костију жртава сахрањених у крипти. Тако су Пребиловачки и други доњехерцеговачки мученици други пут убијани, други пут овјенчани мученичким вјенцем Светога нам Саве, а Пребиловци удостојени да се назову Херцеговачким Врачаром.

Обнова храма се ради по новом пројекту чији су аутори арх Предраг Ристић, професор Академије за уметности и конзервацију СПЦ и његов син Сава Ристић. Пројекат је рађен по узору на Храм Гроба Господњег у Јерусалиму. Сачувани дијелови мученичких костију биће положени у гробницу на средини храма, а њен изглед подсијећаће на гроб Витлејемских мученика, дјеце, које је побио цар Ирод када је чуо да је рођен Спаситељ. На зидовима храма, попут Јад Вашема, биће уклесана позната имена Срба из Доње Херцеговине, страдалих од ушаша у Другом свјетском рату и оних из других крајева убијених на овом подручју. Зато би овај храм, саграђен на костима и пепелу невиних мученика требао да буде један од значајнијих споменика српског народа.

У суботу 3. августа 2013. године Његово преосвештенство умировљени епископ Захумско Херцеговачки и Приморски Атанасије, освештао је камен темељац Спомен храма Васкрсења Христовог у Пребиловцима и до 06. септембра 2013.

године урађена је костурница те су завршени радови на темељима храма.

СВЕТИМ Новомученицима ПРЕБИЛОВАЧКИМ

ТРОПАР, глас 8:

Свети Новомученици Пребиловаца
за Христа бачени у јаму Шурманаца,
вером нађосте вечно Пребивалиште
у Царству Крста и Васкрсења;
љубављу таму и мржњу победисте,
и светлост раја наследисте.
од Господа молите нам вечно спасење
и свему свету јеванђелско покајање.

КОНДАК, глас 3:

Новомученици Свети за веру пострадасте:
у јаму за Христа невини бачени бисте,
од верних с љубављу из јаме извађени,
у Спомен Храму с љубављу положени.
Но Храм ваш безбожни разорише,
и мошти ваше ко Савине попалише.
Данас нову Голготу и Врачар обнављамо
и Вас са Светим Савом смирено молимо:
У Царству Небеског мира почивајте
и Христово и наше Васкрсење сведочите.

+Епископ Атанасије
(1992-2013, Манастир Тврдош-Требиње)

Ловачка вечера, 22. јул 2017.

С.Секулић, , прилог цркви 40
Лука Опачић и Никола Боснић, , прилог цркви 100
Мирослав Радуловић, , прилог цркви 40
Василије Капор и Бранко Вујовић, , прилог цркви 200
Б. Вујанић, , прилог цркви 100
Обрад Игњатовић, , прилог цркви 100
Бранко Шкрбић, , прилог цркви 300
Томо Тркља, прилог цркви 50
Живорад Божић, прилог цркви 30
Цуле Међедовић, прилог цркви 150
Љубиша Марковић, прилог цркви 50
Зоран Капор, прилог цркви 100
Радојица Јелић, прилог цркви 100
Ранковић, прилог цркви 40

Владимир Бркић, прилог цркви 150
Оливера и Рајко Маврак, прилог цркви 200
Н.Н. , прилог цркви 470
Н.Н. , прилог цркви 70
Н.Н. , прилог цркви 45

Приложници, 23. јул 2017.

о. Владимир Вранић, прилог цркви 200
Оливера Корунковић, прилог цркви 100
Рајко Вићентић, за покој душе сестре Јасмине 50
Душица и Момчило Вукосав, прилог цркви 100
Наташа Остапчук, прилог цркви 100
Александар Цвијетиновић, прилог цркви 50

Приложници, 30. јули 2017.

Анита Цветковић, за здравље сестре Сузанае 125
Светлана Ђого, прилог цркви 100
Сања и Блажимир Радовић, за пок. душе Милице Бабић 100
Славица и Радисав Јоцић, за нову цркву 200
Босиљка Рајић, прилог цркви 20
Душанка Тубић, прилог цркви 100
Живорад Божић, за покој душе Милице Бабић 25
Обрад Игњатовић, прилог цркви 700
Тања и Хорхе Елиас, прилог цркви 60
о. Владимир Вранић, о слави храма 50
Оливера и Рајко Маврак, о слави храма 100
Биљана Котарац, о слави храма 100
Драгица и Живорад Божић, о слави храма 40
Вера Ивић, о слави храма 30
Младенка и Горан Билал, о слави храма 60
Стојшић Срђан, о слави храма 50
Биљана Гашовић, о слави храма 40
Беба, о слави храма 15
Тања и Томо Тркља, о слави храма 25
Славиша Настић и породица, о слави храма 200
Бранислав Јекић, о слави храма 40
Сузана и Драган Ескић, о слави храма 30
Јелена и Никола Чудић, о слави храма 100
Дијана Торбица Смит, о слави храма 40
Игњац Томичић, о слави храма 20
Н.Н., о слави храма 50
Зорка Лаврња, о слави храма 50
Н.Н., о слави храма 40
Н.Н., о слави храма 60
Н.Н., о слави храма 20
Н.Н., о слави храма 60
Н.Н., о слави храма 20